

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Defensio Abbatiae Imperialis S. Maximini

Zyllesius, Nicolaus

Treveris, 1638

§ 14. Quod non solum ex defectu mandati, sed & ex ratione iustitiae sententia ferri non potuerit, contra immediatum sub Imperio statum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14268

cari potuisse, ac per consequens iudicatum non fuisse, sed quidquid iudicatum sit, in Monasterij Commodum necessariò cedere, nec aliter contingere aut fieri potuisse. Nam certum est

§.13. *Quod contra Monasterium iudicari non potuerit deficiente mandato, sed bene pro Monasterio.*

Siquidem condemnari nemo potest non legitimè auditus, siue per legitimum Procuratorem non defensus, sed bene absoluti. *l. acta 45. in fine. ff. de re iudic. l. non eo minus 14. & ibi DD ff. de procuratorib.*

Ad defendendum omnes admittuntur oblati à cautione iudicatum solui (quam si pars non exigit Iudex non vrget) quo casu si sententia feratur pro eo, qui se obtulit defensionis, proderit exceptio Reo. si ab eo petatur, non autem noceret ei nisi esset Tutor vel Curator. Verba glossæ ad leg. rei iudic. 4. ff. de except. rei iudic.

Sic & sententia lata post mortem litigantis valet, quando absoluitur, vel cùm sententia est ad eius fauorem. *l. cum quasi 30. in Princip. ff. de fideicommiss. libert.*

Quamuis non valeat lata contra mortuum ab alio defensus, quando mortuus condemnatur. *l. de quare §. 1. ff. de iudicijs.*

Particulariter ad nostrum casum sententia pro minore etiam in defenso valet. *l. non do minus 14. C. de procuratoribus.*

Ita & pro Ecclesia indefensa, *Gothof. ad d. l. & DD.*

Ita & pro fisco indefenso. *gloss. in l. 3. §. diuus, C. de iure Fisci. Gothof. ad d. l. non eo minus.*

Vnde per ineuitabilem consequentiam sequitur, cùm tantus Iudex rebus ita constitutis sententiam tulerit, quam (si per eandem Monasterio præiudicasset aut damnum intulisset) ferre non poterat, sequitur per illam præiudicare, nocere, aut damnum, vel interesse inferre non voluisse, neque de facto intulisse.

§.14. *Quod non solum ex defectu mandati, sed & ex ratione iustitiæ sententia ferri non potuerit, contra immediatum sub Imperio statum.*

Ipsò libelli scriptore testante & asserente sententia ferri non potest contra sententiam: videat ipse illud, quod tantopere in suo libello exaggerat.

Sententia, inquit, immo consilij aulici, cum quo (vrait) Camera Imperialis parem seu concurrentem Iurisdictionem habet, atque adeo ipsius Imperatoris sententia contra alteram sententiam prolata nulla est, ad quæ confirmanda, turbas penè atque adeo iurgia concitat, deinde reuideat in eodem libello suo §. non sententia Cæsarei & c. pag. 18. Item §. quæ Pontificia Imperatoris & c. pag. 28. isti textus, ista eadem redicta redocebunt.

Atqui sententiam habent Maximiniani ab Ottone Imperatore hætenus iudicatam.

An existimas sapientem illum Camera Senatam, in illa, quæ hîc obijcis, incurrere sententiamque suam illi Imperatoris sententiæ contraria complecti voluisse?

Vide præterea tuum idem votum: quæst. ante probata in princip pag. 88. reperies ibidem asseri, luce meridiana clarius constare, datum Monasterio priui-

legium,

legium, ne cui in perpetuum sublit, nisi solis Imperatoribus & Regibus Romanis, cui veritati manus dare oportuit, neque vlla responsio aut effugium patuit, nisi hoc exquisitum, nempe quòd non sit sub alterius, quàm Imperatoris potestate ille, qui est sub Archiepiscopo.

Vide illa alia omnia documenta manifesto tenore statuentia, vt nulli sit Ecclesia appendix vel famula, nulli sit Cœnobium beneficiarium siue fundarium vel subiectum, vide omnes istas Imperialis status notas certissimas, probationes perfectissimas, nulla contradictione vnquam concutiendas, nulla negatione conuellendas.

Vide iterum illud idem votum, pag. 146. vers. pro conclusionis &c. coactum fateri, Monasterium esse membrum Imperij, atque adeo eiusdem Imperij statum, sed tamen (vt subiungit) quia fiscus tantum in hoc principaliter intendit, vt habeat collectas, neque considerandus sit ad istum collectarum finem immediationis status, non potest (ait votum) quin Reum absoluat. Quid istis apertus, firmiter, certius dici, stabiliri, asseri queat?

An persuadere credas æquissimum illum Iudicem contra illam manifestam rationis lucem, æquitatem ac iustitiam iudicasse, ita vt sublato illo immediationis, iure Monasterium Archiepiscopo subdere intenderit?

§. 15. *Per alias præterea rationes illud idem conuincitur.*

HAbes superius dicta quædam de intelligentia aut dispositio sententiarum.

Adde & hæc, sententia debet interpretari, vt non contineat iniustitiam, quia mens iudicis non præsumitur fuisse velle facere iniustitiam. *Card. Tusch. verb. sententia, concl. 126. n. 1.*

Sententia semper debet intelligi, vt contineat iustitiam, non autem iniustitiam. *Idem ibid.* Et si plures sensus habere potest, interpretanda est in sensum magis iustum seu iustiore. *n. 2.*

Et si potest ex vna causâ sustineri iusta, ex aliqua argui de iniustitia, sustinetur, vt iusta sit. *ibid. n. 15.*

Absolutus est Abbas, absolutio in fauorem est.

Euidenter autem iniquissimum esset nocere rem iudicatam ei, pro quo iudicatum fuit, vt verbis Præsidis Fabri vtar in suis commentar. rationalium, *ad l. si iudex. 41. ff. de minorib. sumptis ex l. euidenter 16. ff. de except. rei iudic.*

Quantopere autem noceret, si per absolutionem de suo tanto statu graduque in Archiepiscopi subiectionem coniectus esset.

Contradictoria sunt absolui & condemnari.

Qui ergo de Absolutione condemnationem prædices? absolutum, per ipsam absolutionem condemnatum dicas? rem eandem contrarios effectus operari?

Immo cum in eius commodum lata sit sententia, contra ipsum nihil, cur ipsi non liceat, dum volet, ac si lubet eidem renuntiare, cum vnicuique liceat contemnere hæc, quæ pro se introducta sunt. *d. l. si iudex 41. ff. de minorib. & ibi Præsides Faber in rationalibus. Idem Faber Cod. suo Fabriano, lib. 7. titulo 20. de execut. rei iudic. vbi ex re in Sabaudia Senatu iudicata definit; Quod nemo cogitur exequi sententiam pro se latam, nec conueniri primus ex iudicato, etiam si incidenter & in consequentiam propositæ actionis, aliquid inuicem aduersario præstare condemnatus sit.*